

הטעות העיקרית של המילחמה
- כיבוש כביש ביירות-דמשק
שהפך את הכיתור הצבאי
הטקטי לכיתור מדיני אסטרטגי!

משלת ישראל מערימה קשיים
על דרך המז"מ המדיני כדי
שלא תהיה לה ברירה, ויהיה
עליה לפרוץ לביירות בכוח!

הידוק הכיתור חסר משמעות
צבאית, ורק יגביר את כמות
האש לפי ק"מ בתוך ביירות,
במילחמה קשה מבית לבית!

עשרות אלפי פלסטינים יסולקו
מאזור דרום-לבנון, שיימסר
כולו לשילטון של
רב-סרן סעד חדאד!

לכבוש בבל מחיר!

היעד: ראש ביירות

מערכה זאת מכוונת בעיקר כלפי דעת הקהל הישראלית. הממשלה ידעה יפה כי הכרה פלסטינית בישראל תזכה לאהדה בינלאומית רחבה, שתביא לתפנית במעמדו של אש"ף. כמצב זה נותר לה להציל רק חזית אחת: החזית הפנים-ישראלית.

חילוקי דעות ביחס אל סוריה

לשרון ולבגין יש תמיכה רבה בממשלה ביחס לפריצה לביירות המערבית, אך לא מעט מהשרים חולקים על עמדתו של שר-הביטחון ביחס לסורים. שרון מבקש להכות בסורים בחוזקה ולסלקם לחלוטין מלבנון, כדי שיוכל להגשים מטרה מדינית חשובה של המילחמה — הקמת ממשלה לבנונית שתהיה נוחה למדיניותו. מטרה זאת הוא לא יוכל להשיג כליעוד נמצאים הסורים בלבנון. שרים המוכנים להסתפק בפחות מכך, חוששים מפני התקשמות של שרון נגד הסורים. הם טוענים כי המילחמה המתמדת נגד הסורים עלולה לגבות מחיר דמים כבד ומיותר. הם גם חוששים מפתיחת חזית נוספת ברמת-הגולן. כמה שרים שנפגשו עם גורמים אמריקאיים שמעו מהם כי אם יסולקו הסורים מאזור הבקעה בלבנון על-ידי מיתקפה ישראלית, לא יהיה לאמריקאים, "מה למכור לסורים", ומשום כך יראו האמריקאים בחומרה רבה צעד שימנע מהם השגת התקרבות סורית לארצות-הברית.

הטעות הגדולה - הקרב על הכביש

בין שרים בממשלה ובחוגים צבאיים רווחת היום ההערכה כי הטעות האסטרטגית העיקרית של המילחמה בלבנון, היתה הקרב על האחווה בכביש ביירות-דמשק, וההצלחה שנחל צה"ל בלחימה זאת.

בשבוע השמיני של המילחמה נמשך מפע הכיבוש, שנועד לחפות במסך-ערפל כבד של שקרים על כוונותיה האמיתיות של הממשלה. הכיבוש מכוון בעיקרו כלפי העם בישראל, ובניו הזוהמים בצה"ל. אך האמיתות שמאחורי הקדעים מתגלות ונחשפות. יש אנשים בממשלה שאינם שומרים עם מדיניותה. כלפי חוץ הם שומרים על שתיקה, או תומכים, לכאורה, במדיניותם של בגין ושרון. אך הם מבקשים לנסות ולמנוע שפך דם מיותר — ומוכנים לומר מה שידוע להם.

שרון נגד כיתרון מדיני

החלטתו של שר-הביטחון אריאל שרון לפרוץ לביירות היא נחרצת. הוא הצליח לגייס את תמיכת בגין. הנימוק: שום הסדר מדיני, שיביא ליציאה מסודרת של אש"ף מביירות המערבית, לא יתאים למטרות המדיניות של המילחמה. על-פי הערכה זאת, לא יהיה שום כוח רציני אשר יוכל לבלום את חזרת אש"ף לביירות אחרי שתצא ישראל מלבנון. אם יצא אש"ף באופן מסודר, ויודיע כי הוא דבק בהכרתה בהחלטות האו"ם, תיקלע ממשלת-ישראל למצב מדיני חמור ביותר מבחינתה. זאת אפשר למנוע רק אם תחוסל צמרת אש"ף באופן פסי, והאירגון יפורז לכל רוח. באופן כזה תרוויח ממשלת-ישראל כמה חודשים או כמה שנים, עד אשר תקום לאירגון מנהיגות חדשה.

שרון הצליח כבר לשכנע את בגין כי אפשר יהיה לבצע את הפריצה לביירות בלי שייגרמו לצה"ל אבידות כבדות. הערכה זו של שרון מנוגדת לחלוטין להערכותיהם של מומחים צבאיים, שלא ניתן להם להביע את דעתם לפני הממשלה, אך גם שרון וגם בגין מבינים עתה כי אם לא יפרצו לביירות בכוח — ובכל מחיר — ייוקפו לחובתם כל חילוי צה"ל שנהרגו עד כה, בלי שהושגה המטרה המדינית העיקרית של המילחמה. בגלל מדיניות זאת מערימה ישראל קשיים חדשים לבקרים על דרך המשא-ומתן המדיני. "התקף הלב" של פיליפ חביב נבע מכך שהשליח האמריקאי נוכח לדעת כי בכל פעם שהוא מביא הצעות המתקרבות לעמדות הישראליות, נעשות העמדות הישראליות נוקשות יותר.

הידוק הכיתור - חסר משמעות

מה שמכונה בלשון דוברי-צה"ל "הידוק הכיתור" סביב ביירות, הוא חסר משמעות מבחינה צבאית, ולא יהיה בו שום תועלת לצה"ל כאשר יחליט לפרוץ לביירות המערבית. לכוחות אש"ף כמעט שלא נגרמות אבידות במהלך "הידוק הכיתור", והקטנת השטח שברשותו רק תגביר את כוח האש על כל קילומטר.

הערכה היא שאש"ף ינהל קרב השתייה ברחובות ביירות, תוך כדי מאמצים מדיניים שימנעו את חיסול הכוח העיקרי של האירגון ומנהיגותו, שיתבצרו באחד הרובעים. אם יימשך קרב ההשהייה זמן מספיק, יוכלו כוחות-משימה אמריקאים ואולי גם סובייטיים להגיע לביירות המערבית כדי להציל את אש"ף מחיסול.

המשלה ידעה מראש על הכרזת ערפאת

הכרזותיהם של דוברים שונים של מוסדות ממשלתיים, שניסו להמעט בערך ההכרזות של הפלסטינים בדבר פניה למסלול מדיני של הכרה בישראל והתקרבות לארצות-הברית — היו מעושות. מקורות שונים מסרו לממשלה כי תפניות חשובות בתחום זה עומדות להתרחש. כדי לקדם את פני המצב המדיני החדש, באו כמה הצהרות פוליטיות חשובות. מנהם בגין אמר לפני שבוע כי ישראל לא תכיר לעולם באש"ף, כדי לנסות ולמנוע הכרה של האירגון הפלסטיני בישראל. כמו כן היו גם כמה הצהרות חריטות במיוחד של שר-הביטחון בנג'ת אש"ף, ולעיתונאים המקורבים לממשלה ניתן שפע של חומר תעמולה שנועד להציג את אש"ף באור שלילי במיוחד.